Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 758 (6192) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 17 decembrie 1969

IERI A ÎNCEPUT ÎN CAPITALĂ

O importantă reuniune internațională sub egida UNESCO

Subiectul în discuție: Sportul pentru toți

Ieri, la Casa oamenilor de știință din Capitală, au început, sub egida UNESCO, lucrările unei importante reuniuni internaționale care dezbate problemele legate de necesitatea practicării sportului de masă în lume. La reuniune participă JULIEN FALIZE — Belgia, secretar general al Consiliului Internațional pentru Educație Fizică și Sport, și O. W. MILLER — Guiana, delegați din partea UNESCO, R. BAZENNERIE — Franța, JANUS PIEWCZIEWICZ — Polonia, JAROMIR TOMANEK — Cehoslovacia, DONALD ANTHONY — Anglia și NICU ALEXE — România.

Subiectul general pus în discuție, „Sportul pentru toți", cuprinde cîteva subpuncte, care constituie de fapt ordinea de zi a lucrărilor ce se vor dezbate timp de două zile: analiza necesității practicării sportului de masă, sportul de masă ca parte integrantă a educației globale și permanente, caracterul științific al sportului de masă, diferite forme de educație fizică și de destindere ale omului în timpul liber, lupta pentru menținerea sănătății și practicarea zilnică a unui program minim de educație fizică, baza materială și problemele administrative ale sportului de masă etc.

Reuniunea a fost deschisă de conf. dr. EMIL GHIBU — vicepreședinte al C.N.E.F.S., care a adresat un călduros salut participanților și a urat succes lucrărilor ce vor dezbate o temă atît de importantă din viața omului zilelor noastre.

Un aspect din timpul lucrărilor

Trimisul nostru special, CONSTANTIN FIRĂNESCU, transmite din Scoția:

Dinamo Bacău—Kilmarnock în turul III al C.E.T.

GLASGOW, 16 (prin telefon). — Plecați luni dimineața — cu avionul, din București — ne-au fost necesare aproape 14 ore pentru a traversa continentul și a ajunge în Scoția. Firește, timpul efectiv de zbor s-a redus doar la aproximativ 5 ore, dar durata călătoriei s-a prelungit atît de mult din cauza escalelor și a transbordărilor la care au survenit întîrzieri de zeci de minute, provocate de vremea nefavorabilă. Pe aeroportul din Frankfurt, de pildă, unde cădea o puternică ninsoare, am fost nevoiți să așteptăm decolarea spre Londra cu o oră mai mult decît fusese prevăzut, iar din capitala Angliei, avionul care ne-a adus la Glasgow, a plecat, de asemenea, cu circa 80 de minute întîrziere.

Oboseala și nervozitatea create de acest greu și îndelung drum au fost însă atenuate, în final, ca urmare a primirii cordiale ce ni s-a făcut din partea gazdelor noastre, reprezentate prin președintele clubului Kilmarnock și antrenorul echipei scoțiene. Numeroși ziariști și fotoreporteri au așteptat, la rîndul lor, pe aeroportul din Glasgow, sosirea delegației noastre pentru a realiza primele interviuri și fotografii. Bineînțeles, cei mai solicitați în acest sens au fost antrenorul Valeriu Neagu, precum și internaționalii echipei, Dembrovschi și Ghiță.

Spre satisfacția noastră, gazdele ne-au scutit de a mai parcurge în acea seară drumul pînă în localitatea Kilmarnock, asigurîndu-ne cazarea la un hotel din Glasgow, ce poartă numele celebrului roman „Ivanhoe". De altfel, aici vom locui pe timpul șederii în Scotia, urmînd să mergem la Kilmarnock cu autocarul (cale de aproape 30 km) doar pentru antrenamentul de marți seara al echipei și pentru jocul de miercuri.

Spre deosebire de Glasgow, care este unul din cele mai mari orașe ale Marii Britanii, Kilmarnock are numai 50 000 de locuitori. Aici se află sediul renumitei firme producătoare de whisky

(Continuare în pag. a 3-a)

IERI LA OSTRAVA

HANDBALIȘTII ROMÂNI AU ÎNVINS PE CAMPIONII MONDIALI CU 20-15 (10-9)

(Citiți amănunte asupra desfășurării acestei întîlniri, în pag. a 4-a).

Pregătirea pentru viață

Un cititor atent al „Sportului" nu se poate să nu fi fost frapat de pledoaria insistentă și statornică, făcută în ultimul timp de ziar, pentru trezirea interesului public față de sporturi cu înalte virtuți etice, fizice și morale.

Concentrarea atenției în jurul natației nu a fost întîmplătoare. Ancheta „De ce nu confirmă copiii-minune?", raidurile-anchetă în diferite orașe ale țării și alte articole au vizat, evident, nu numai aspectele specifice performanței — cum ar părea la prima vedere —, ci însăși și, mai ales, conținutul activității sportive școlare, grija față de creșterea copiilor într-un spirit sănătos și pregătirea lor pentru viață.

Recent, cîteva evenimente petrecute în Franța au avut darul de a ne invita din nou la reflectare. Începînd din acest an se introduce în școlile franceze obligativitatea predării înotului. Hotărîrea a fost luată după ce, la 18 iulie, s-au înecat în Loara, la Angers, 19 copii.

Se estimează că în această iarnă, numărul de 1 500 000 schiori care au fost înregistrați pe pîrtiile franceze, dintre care 800 000 elevi ai școlilor de schi, va fi considerabil mărit. La Paris iau ființă trei școli de box școlar pentru copii între 11—16 ani.

Dacă prima măsură nu surprinde pe nimeni, cunoscîndu-se faptul că educația fizică este obiect obligatoriu și pentru obținerea diplomei de bacalaureat, ultima, trebuie să recunoaștem, ne-ar crea unele rezerve dacă nu am fi avizați de conținutul activității și de scopul urmărit. Astfel, se fac asigurări că boxul școlar prezintă toate garanțiile din punct de vedere fizic și moral și că valoarea sa educativă este deosebită, fiindcă nu se urmărește formarea de boxeri și nici practicarea unui box obișnuit, ci angrenarea copiilor într-o activitate sportivă a cărei finalitate este o dezvoltare fizică armonioasă și formarea caracterului, permițînd disciplinarea și controlarea tendințelor agresive întîlnite la mulți copii la această vîrstă. Stilul, abilitatea în mișcare, tehnica și fair-play-ul sînt criteriile după care se apreciază o angajare între doi combatanți, cărora li s-a permis să urce în ring abia după ce au trecut trei etape (un mijloc de control al calităților fizice și tehnice). Bineînțeles că toată activitatea se desfășoară la adăpostul unor măsuri de securitate speciale (mănuși, căști etc.).

A învăța copiii să înoate, să patineze, să lupte sau să schieze, nu înseamnă a-i expune la accidente, ci a-i înarma cu deprinderi viabile, a-i face mai îndemînatici și agili, a le stimula gîndirea și inteligența, a-i face mai rezistenți, mai perspicace și mai înțelegători.

Cu atît mai stranie mi se pare situația ca la munte să mai existe copii care nu știu să schieze, iar la Brăila și Galați (citînd datele unei anchete), din 48 000 elevi doar 16 și, respectiv, 11 la sută din copii știu să înoate.

Se impune o acțiune mai largă, desfășurată pe mai multe fronturi, pentru schimbarea acestei mentalități.

Prin măsuri eficiente, dificultățile prezente pot fi învinse. Însăși hotărîrea comitetului de părinți de la Școala generală nr. 23 din Ploiești, ca toți copiii săi să practice înotul, chemînd pe toți părinții din oraș să se alăture acestei acțiuni sub îndemnul: „TOȚI COPIII DIN PLOIEȘTI — ÎNOTĂTORI!", constituie un exemplu demn de urmat.

Pe cînd răspunsuri la chemare și din partea altor școli de pe cuprinsul țării, și poate, acum în preajma sezonului de iarnă, acțiuni îndreptate și pe linia schiului?

Ion MATEI

HOCHEI, ÎNAINTE DE TOATE...

Interviul nostru cu ROMUALD IZYNSKI, secretar al federației poloneze de hochei pe gheață

Reuniunea de la București a reprezentanților țărilor din grupele B și C ale campionatului mondial de hochei pe gheață — întreceri care se vor desfășura anul viitor în România — a prilejuit prezența în Capitală, alături de alte distinse personalități ale universului crosei, și a reprezentantului hocheiului polonez, ROMUALD IZYNSKI, secretar al federației de specialitate din țara respectivă.

Folosindu-ne de relache-ul pe care — între ceasurile, pline de impresii, dedicate deopotrivă conferinței în sine, cît și vizitelor profesionale în incinta unor obiective sportive — oaspetele nostru l-a avut în scurtul răstimp consumat în România, i-am solicitat lui Romuald Izynski cîteva cuvinte despre hochei, cu adresă specială la problemele ce frămîntă viața contemporană a acestui sport.

Realizat în holul hotelului „Ambasador", la o oră tîrzie, cînd și cele din urmă lumini ale patinoarelor bucureștene se vor fi stins, interviul cu pricina a găsit în secretarul federației poloneze de hochei un interlocutor mai mult decît amabil:

— Trebuie să vă mărturisesc că pînă la a vizita patinoarele de la „23 August" și „Floreasca", nu puține au fost îndoielile care m-au încercat în ceea ce privește posibilitatea tehnică — repet acest cuvînt, tehnică — a Bucureștiului de a organiza o întrecere de asemenea amploare. Evident, a fi gazda unor campionate mondiale reprezintă o onoare, iar cei care au încredințat această misiune României au făcut, dincolo de un gest de îndubitabilă încredere în capacitățile de organizatori ale românilor, o probă a recunoașterii pe plan internațional a meritelor hocheiului din țara dv... Se punea, însă, problema, cel puțin pentru mine, dacă bucureștenii, atașați sportului cu crosa și pucul îndeobște în ultimii ani, vor putea să asigure coordonatele tehnice implicate de desfășurarea

Ovidiu IOANIȚOAIA

(Continuare în pag. a 4-a)

- **Cred că totul poate fi gata într-o săptămînă!**
- **„Vine apoi o epocă de iubire reciprocă, în care nu mai contează nimic, nici incomoditatea, nici oboseala..."**
- **Echipele României și Poloniei au mari șanse de a cîștiga grupa B!**

ANIVERSAREA A 50 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA ASOCIAȚIEI „PRIETENII NATURII"

Aseară, la sediul Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, a avut loc o ședință festivă consacrată aniversării a 50 de ani de la constituirea primei organizații cultural-sportive muncitorești din țara noastră: „Prietenii Naturii".

Deschizînd ședința, tov. Anghel Alexe, președintele C.N.E.F.S., a dat cuvîntul unuia din întemeietorii grupării „Prietenii Naturii", tov. Aurel Kahane, care a evocat condițiile în care a luat ființă această grupare și activitatea desfășurată de ea în rîndurile muncitorimii sub îndrumarea Partidului Comunist din România și cu sprijinul Uniunii Tineretului Comunist.

În continuare, președintele C.N.E.F.S. a înmînat insigna și diploma „Merite în activitatea sportivă" unor membri ai asociației „Prietenii Naturii". În numele celor distinși au mulțumit tovarășii O. Pîrvulescu, I. Fruchtman și Șt. Voicu.

Participanții la ședința festivă au asistat, în încheiere, la o gală de filme sportive.

Meciurile România—R.D. Germană la Poiana Brașov

Echipa națională de hochei își continuă programul de pregătire pentru C.M. susținînd joi și vineri două dintre cele mai dificile și mai importante partide-test, acelea cu formația R.D. Germane.

Oaspeții, așteptați azi în Capitală, constituie un team de mare valoare, participant în grupa A a Campionatului mondial și care recent, la turneul de la Moscova, a ținut onorabil piept formațiilor de superclasă ale U.R.S.S. și Cehoslovaciei.

Jocurile, programate inițial la Galați, se vor desfășura la Poiana Brașov. Patinoarul gălățean, în ciuda promisiunilor ferme făcute, abia urmează să intre în probe tehnologice.

★

Echipa națională de juniori a susținut două jocuri la Dresda și Weisswasser cu formația similară a R.D. Germane, pierzînd la scoruri catastrofale: 14—0 (4—0, 4—0, 6—0) și 11—2 (2—1, 3—1, 6—0). Gazdele, după cum ne-a declarat conducătorul delegației române, C. Țico, au fost cu cîteva clase superioare. Dar despre problemele juniorilor hocheiului, mai tîrziu.

VOLEIBALIȘTII DE LA RAPID ÎNVINGĂTORI

Aseară, în sala Giulești, a avut loc meciul de volei, contînd pentru etapa a XI-a a diviziei A masculine, dintre echipele Rapid și Viitorul Bacău. Jucătorii feroviari, fără să strălucească, au învins, în mai puțin de 40 de minute, formația băcăuană, care a evoluat sub așteptări. Scor 3—0 (8, 4, 1) pentru Rapid.

Au arbitrat corect: I. Niculescu și M. Popescu, ambii din București.

PAVEL PEANĂ-coresp.

BULGARIA—ROMÂNIA LA GIMNASTICĂ MASCULINĂ

Sîmbătă și duminică se va desfășura la Sofia meciul internațional de gimnastică dintre echipele masculine ale Bulgariei și României, cu exerciții impuse și liber alese. Echipa noastră va părăsi Capitala astă-seară, cu trenul, în următoarea componență: Petre Mihaiuc, Mircea Gheorghiu, Nicolae Achim, Dan Grecu, Ludovic Buh, Constantin Bălan. Antrenorul formației, Costache Gheorghiu.

ÎN CAMPIONATUL NAȚIONAL DE TENIS DE MASĂ PE ECHIPE

REZULTATE SCONTATE

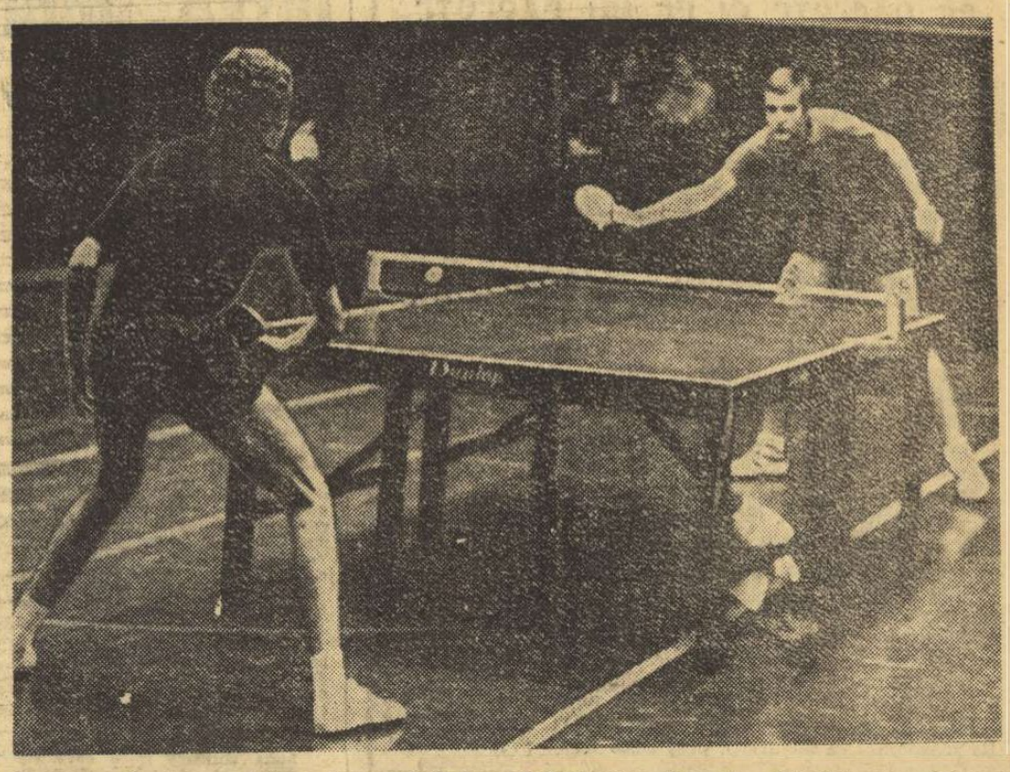

La masa de joc se întrec clujeanul Șerban Doboși (cu fața la obiectiv) și arădeanul Marius Demian

Foto: A. NEAGU

În cea de a doua zi a campionatelor naționale de tenis de masă pe echipe masculine și feminine, găzduite de Sala sporturilor Floreasca, s-au înregistrat rezultate normale. Doar în cîteva meciuri individuale s-au produs unele surprize, care n-au influențat însă soarta întîlnirilor pe echipe.

Iată cîteva dintre rezultate: echipe masculine: Politehnica București — CSM Iași 9—4, (Gh. Teodor — Macovei 1—2, N. Stelian — Apostu 1—2), Progresul București — Voința București 9—3 (Luchian — Stamatescu 1—2, Ovanez — Stamatescu 0—2), CSM II Cluj — Comerțul Tg. Mureș 9—5. De menționat victoriile clujencei Carmen Crișan în fața lui Szentivani (2—1) și Naftali (2—1), precum și înfrîngerea lui Szentivani, cu 2—1, în fața lui Bozga. CSM I Cluj — Politehnica Timișoara 9—1, Progresul București — Dinamo Craiova 9—0, Voința Arad — Voința Brașov 9—4 (excelent s-a comportat brașoveanul M. Ancel, care a dispus — pe rînd — de Rethi cu 2—0, Covaci 2—1, Truppel 2—0). CSM I Cluj — Comerțul Tg. Mureș 9—1. (În cel mai disputat meci maestrul sportului Radu Negulescu a dispus cu 2—1 de Gh. Naftali după ce mureșanul a avut un set și 9—4. Experiența fostului campion și-a spus însă cuvîntul). Voința Arad — CSM Iași 9—0, Voința București — Dinamo Craiova 9—2, Voința Arad — CSM Iași 9—0. Echipe feminine: Voința Arad — Comerțul Tg. Mureș 5—2, Rapid Brașov — Voința București 5—2, Spartac București — Tehnicemn Timișoara 5—1, Progresul București — Dinamo Craiova 5—1 (Tomescu — V. Babiciuc 2—1), Progresul București — Tehnolemn Timișoara 5—0.

Întrecerile continuă miercuri, dimineața de la ora 8 și după amiaza, de la ora 16, în sala Floreasca.

Aurel PAPADIE

Spovedania unui posibil schior

Sînt bucureștean și doresc să fac schi, dar...

Nu cred ca gîndurile mele să fie diferite de ale atîtor oameni obișnuiți, pe care-i poți întîlni oriunde și oricînd. Sînt tehnician la una din multele întreprinderi ale Capitalei, numele meu e Popescu, dar mai bine spuneți-mi „omul de pe stradă", ori Ionescu, ori Jean Claude Killy. De ce mi-a venit în minte acest nume? Pentru că acum, cînd sînt între două vîrste („cam tîrziu" — ar spune unii), n-aș mai vrea să stau în duminicile de iarnă acasă (nici meciuri nu mai sînt...) și mai ales pentru că de cîteva zile, de cînd a început să miroasă a iarnă adevărată, m-am închipuit pe munte, la zăpadă și aer curat. Fiindcă o săptămînă întreagă nu-mi văd capul de treburi, m-am convins singur zilele trecute să învăț să schiez, după exemplul oferit, de mai multe ori, de un bun prieten. Așa că, după ce am trecut de ce-a fost mai greu, drumul de la închipuire la dorință, am început să mă gîndesc serios de unde să-mi fac rost de cele necesare. X m-a sfătuit și el cu ce știa, și a doua zi, am adresat o cerere la magazia clubului întreprinderii mele (noi încă mai avem noroc, dar în altă parte nici nu e vorba de așa ceva), pentru o pereche de schiuri și ce-mi mai trebuia. Numai că așa diletant cum sînt în sportul acesta, tot nu mi-a convenit să mă mulțumesc cu niște, cît se poate de bine-zis, „doage", urîte, și, mai ales, prăpădite de îngheț de frig. Funcționarul, amabil, mi-a arătat tot ce avea, am găsit ce voiam pe măsura mea, m-a mai ajutat și el, dar mi-a pus în vedere că, dacă nu mă întorc cu schiurile așa cum mi le-a dat el, în aceeași stare, le voi plăti... ca noi. Complexat de neștiința mea, am știut, imediat, că schi cu frică n-am să învăț niciodată. Apoi, mi-a spus tot el, duminica asta mai găsesc ce-mi convine, dar duminica cealaltă, cererile o să fie mai mari și deci schiurile n-au să mi se mai potrivească pe mărimea mea sau n-au să mai fie de loc. În aceste condiții, m-am convins că, chiar dacă n-am să ajung campion, tot plec din cînd în cînd pe munte să fac schi, și deci trebuie să fac un efort și să-mi cumpăr o pereche nouă de la magazin. Și iată-mă pe Lipscani, alături, la „Victoria", apoi la „Cabana" lîngă Sf. Gheorghe, și, în fine, pe Ștefan cel Mare. Mi-au rămas ochii pe niște schiuri metalice Kästle, dar ce-i trebuie orbului pușcă cu lunetă și mie schiuri cît salariul pe o lună? M-am oprit la cele făcute la Reghin, vreo patru mărci — Turist, Campion, Olimpic — de la 340 la 466 de lei, tocmai bune pentru ce visam eu să fac, deși parcă aș fi vrut și niște schiuri străine, să am de unde alege. La chenzină mi-am luat și o pereche de bocanci (și aici am avut de unde alege, după calitate și număr pînă la 426 lei). Acum mai am de cumpărat niște pantaloni speciali de stofă sau supraelastici; să văd cum o să stau cu fondurile și gata, că un pulover am și în canadiană pot să fac și schi. Am fost cam nedumerit să aflu că legăturile parcă și bunicul ar fi învățat să schieze tot cu ele, și, în plus, mai aveam nevoie și de mai multe semnături și cine nu știe ce înseamnă „niște semnături"? Așa că, am luat tramvaiul pînă la Gara de Nord, pînă la magazinul unde se împrumută materiale sportive. Dau un ban (nici prea-prea, nici foarte-foarte), dar stau... pe schiuri, în echipament complet fac sport și nu

Radu TIMOFTE

(Continuare în pag. a 2-a)